Symbolic Expression and the Hermeneutics of the Being. Review of the volume „Mirajul rostirilor simbolice. Execeze interogative”, [Miracles of Symbolic Speech. Interogative Exegeses], Author Marius CUCU, Presa Universitara Clujeana Publishing House, 2018

Antonio SANDU¹

¹ Professor PhD, Stefan cel Mare
University from Suceava, Romania;
LUMEN Research Center in Social and
Humanistic Sciences, Iasi, Romania,
antonio1907@yahoo.com

Abstract: Symbolic expression is a mirage of wisdom seekers, when they are involved in utterances about the senses that arise out of the passion of knowledge, the mirage of the game with the Self, or the interrogation on one's own being. Such a game of interrogation with the hermeneutical passion is proposed by Sucevian philosopher Marius Cucu in the book *Mirajul rostirilor simbolice. Execeze interogative*, [The Mirage of Symbolic Speech. Interogative exegeses], published in 2018 at Presa Universitara Clujeana Publishing House.

Keywords: *review; mirage; symbolic speech; interogative exegeses; Marius Cucu;*

How to cite: Sandu, A. R. (2018). Symbolic Expression and the Hermeneutics of the Being. Review of the volume „Mirajul rostirilor simbolice. Execeze interogative”, [Miracles of Symbolic Speech. Interogative Exegeses], Author Marius CUCU, Presa Universitara Clujeana Publishing House, 2018. *Journal for Social Media Inquiry*, 1(1), 31-30. <https://doi.org/10.18662/jsmi/05>

Introducere

Exprimarea simbolică reprezintă un miraj al căutătorilor de înțelepciune, atunci când aceștia sunt implicați în rostiri despre sensuri care se ivesc din pasiunea cunoașterii, mirajul jocului cu Sinele, sau interogația asupra propriei ființări. Un astfel de joc interogativ cu pasiunea hermeneutică îl propune filosoful sucevean Marius CUCU în cartea *Mirajul rostirilor simbolice. Exegeze interogative*, apărută în anul 2018 la editura Presa Universitară Clujeană.

Frumusețea rostirii

Frumusețea rostirii se întâlnește cu pasiunea tâlcuirii rosturilor cuprinse în textele sacre și cu pacea întâlnirii cu sensul profund cuprins în rostirile transcendente de factură religioasă pe care autorul le atinge, cu interesul său contemplativ și explicativ. Ne referim aici la hermeneutica psaltică dar și la cea nou testamentară, fie ea umană la dimensiuni shakspeareane, fie la cea a neliniștii sinelui pe aripile călătorului heruvimic.

O carte de eseuri cum este cea de față nu se povestește ci, în tentă blagiană se deschide ca mister al unui joc secund al gândirii ca regăsire de ființă. Nu voi stăruî asupra exegezelor interogative ale autorului ci asupra modului în care fenomenele sufletești cum ar fi „înflorirea temporară a vibrației mâinii” care îl face pe autor să descopere extazul interpretării sub forma aparent banală a tranzitării prin cotidian. Cartea nu este o simplă filosofare ci o rostire de Sine, un tâlc psaltic care totuși se menține în limita unei fenomenologii a experienței numinosului.

Latura fenomenologică a textului poziționează omul în orizontul divinului, dar și divinul în orizontul omenescului, pentru că ne spune autorul „întoarcerea presupune o situare pe o anumită rută, asumarea unui sens al mișcării și angajarea în mobilitatea sa manifestă”. Ori actul de interpretare a textului sacru reprezintă în esență o astfel de întoarcere a minții către esența sa ultimă și anume dimensiunea spirituală a individului mântuitoare nu prin ea însăși, ci prin apropierea de „prăpastia asunderii divinității”, nu în ea însăși ci în rostitorul însuși. O altă parcurgere a itinerarului spiritual este acela prin care „divinul sosește în planul adăpostului mundan al omului”. Această sosire este taumaturgică, nu pentru cel care o percepe în imediatitatea sa, ci pe cel care o reliefează în cognoscibilitatea adevărului său ultim.

Marius Cucu este un exeget al rostirii secunde, dar în lucrarea de față asumându-și destinul hermeneutic își aproprie cosangvinitatea cu Cel Interpretat căci orice interpretare este o aducere în prezență a Cuvântului care nu se rostește pe Sine ci te rostește în Sinele tău profund rostuindu-te ca

Ființă în pendulare între lumina necreată și întunericul cel luminos al divinității aflate în crepusculul interpretării. Desăvârșirea spirituală este țința zborului taumaturgic, dar grația divină presupune ne-fixarea niciunei traiectorii și ne-proiecția către un punct abisal. Textul face apologia prezenței subtil vechetoare a divinității, doar atunci când traiectoria este vertical-regtilinie către divinitatea însăși țință și acompaniatoare în același timp. autorul ne mărturisește că „întârzierea divină” survine în urma unei opțiuni alternative decât cea a ținței ultime indicate de divin. această călătorie pe aripi heruvimice este una a prețuirii a toate, căci numai plenitudinea este împlinitoare, restul părțile fiind rostiri simbolice ale totului nerostibil.

Cartea propusă de autorul Marius Cucu reprezintă o „spaimă întrebătoare” căci nu te poți așeza în fața totului sau a nimicului decât fiind tu însuși un tot redus la nimicul fiecărei părți componente.

În loc de concluzii

Mirajul rostirilor simbolice. Exegeze interogative reprezintă o carte de maturitate hermeneutică a unui filosof care s-a despărțit de ceva vreme de efemer pentru a-și asuma rostirea profundă metafizică care face din hermeneutică un praxix contemplativ al filosofului care și-a pierdut destinul de rege într-o societate a cunoașterii care prețuiește uneori foarte puțin înțelepciunea. Această carte vorbește despre o cunoaștere profundă a sensurilor metafizice ale creerii și creșterii legăturii cu absolutul nu în forma mistică a contemplativului ci în magia cuvântului care rostește înțelesuri vii și evidente, dar care scapă oricărui dintre cei care nu au spiritul treaz la interpretarea semnului și a semnelor cuprinse în texte și reflectate în propriul sine.

Bibliografie

Cucu, M. (2018). *Mirajul rostirilor simbolice. Exegeze interogative*. Cluj, România: Editura Presa Universitară Clujeană.